

تعريف :

پاچنبری یا پاچنبری یک نقش در هنگام تولد است که در آن کف پا به طور غیر طبیعی به داخل چرخیده است.

نقریبا از هر ۱۰۰ نوزادی که زنده به دنیا می آیند یک نوزاد دچار این عارضه خواهد بود. پای چمافی ممکن است یک طرفه یا دو طرفه باشد. عضو مبتلا هم چنین کوچک تر و گوتاه تراز پای سالم است. بدون درمان مناسب، این عارضه در راه رفتن کودک ایجاد نقش می کند به شکلی که تصور می شود فرد روی مج پا راه می رود.

علل این عارضه بسیار متفاوت است ولی عوامل زیستیکی می تواند در ایجاد آن نقش داشته باشد.

هنوز برای پاچنبری علت مشخصی پیدا نشده است و نمی توان آن را تغصیر رحم تنگ مادران یا بد خوابیدن آن ها گذاشت و گفتنی است از هر هزار تولد نوزاد زنده، یک تا ۲ نفر از آن ها به این عارضه مبتلا می شوند که علت آن تاکنون نامشخص است.

اگر موارد پا چنبری بدون روی آوردن به روش های جراحی با پهنه گیری از ترکیبی از درمان های شامل کشش، گج گرفتن و بستن بربس به طور موقتی آمیز درمان می شوند. برنامه درمانی معمولاً اندکی پس از تولد کودک آغاز می شود.

در پاچنبری، مج پا خم می شود و جلوی پا به طرف داخل می چرخد و هرچه درمان زودتر شروع شود، بهتر است. پس پهتر است پس از تولد برای درمان سریعا به پرشک مراجعه کرد.

درمان پای چمافی

گج گیری پای چنبری

شیوه های زیر برای درمان پای چمافی به کار می رود: کشش دادن پا به سمت موقعیت درست و گج گیری هایی که به طور مکرر تغییر داده می شود.

مراحل درمان در ابتدا با گج گیری انجام می شود که در حدود ۸۰ درصد از انحراف اصلاح می شود و چنان چه اصلاح نشد، تحت عملیات جراحی قرار می گیرد. این در شرایطی است که کودک بلااصله پس از مشاهده بیماری به پرشک متخصص رسانده شود و گرنه در سین با لایه مقاصل خشک می شوند، احتمال جراحی بسیار بالاتر می رود.

پوشیدن بربس در اتمام دوره گج گیری

معمولاً پس از گج گیری های به کار می رود. افرادی که با عملیات گج گیری پیشود می یابند، از آن پس نیاز به کفش و بربس (نوعی آتل پلاستیکی) دارند.

اگر بیمار با گج گیری یا آتل گذاری سریال پیشود نیاید، (یعنی پس از ۲ یا ۳ ماه، پا از نظر بالینی طبیعی نشده باشد) تکرار گج گیری و جراحی برای اصلاح بدشکلی اجتناب ناپذیر است.

کفش و بربس

با رشد کودک ممکن است این استخوان که از ابتدا با گنجی به وجود آمده است، مجدداً دچار کجی شود.

بیماری پای چهارقی (پای چنبری)

Club Foot

پای چهارقی

پای طبیعی

مواقل بأشید قسمتهای بالای گج به مدفوع یا ادرار آلوده نشود، زیرا می تواند سبب رخم شدن پوست ناحیه و تغوفت شود.

استحمام کودکی که پای او در گج است: مهم ترین کار این است که از استحمام کودک خودداری کرد. در صورتی که بخواهید در حد فاصل دو گج گیری کودک را تعیز نمایید، بهترین راه این است که فقط تنه و دستهای او را با یک اسفنج مرطوب تعیز کرده و سپس با حوله خشک کنید.

مراقبت های بعد از گج گیری:

همان طور که ذکر شد کودک ممکن است مختصری بی قرار باشد. بهتر است زیر پای کودک در زیر زانو حوله کوچکی را تا کرده و فرار دهیم تا پاشنه گج روی زمین قرار نگیرد. حوله شما باید حتماً نخی باشد. از گذاشتن جسام پلاستیکی زیر گج خودداری نمایید، زیرا از تبادل حرارتی جلوگیری کرده می تواند سبب سوختگی شود. جهت جلوگیری از ورم با در کودک در دوران گج گیری بهتر است کودک را در حالت عمودی نگه داشته نشود و بیشتر به حالت افقی باند.

منابع:

1 Hosalkar HS, Spiegel DA, Davidson RS. Talipes Equinovarus (Clubfoot). In: Kliegman RM, Behrman RE, Jenson HB, Stanton BF, eds. Nelson Textbook of Pediatrics. 19th ed. Philadelphia, Pa: Saunders Elsevier; 2015:chap 666.3

2- Club Foot available from:
https://en.wikipedia.org/wiki/Club_foot

3. Club Foot available from
<http://www.orthopediatrics.com/docs/Guides/clubfoot.html>

کنترل گردش خون اندام در گج مهم است. برای این کار بوک انگشتان کودک را فشار می دهیم تا سفید شود و وقتی برمی داریم باید بلا فاصله صورتی شود. پوشک قبل از ترخیص پس از گج گیری گردش خون اندام را مورد بررسی قرار میدهد و به اطلاع شما میرساند.

بیمارستان حضرت سید الشهداء (ع)